

Izhaja vsak dan, tudi ob nedeljah in praznikih, ob 5 zjutraj, ob ponedeljkih ob 9 dopoldne.

Uredništvo: Ulica Sv. Frančiška Asiškega št. 20, I. nadst. — Vst dopisi naj se pošiljajo uredništvu lista. Nežrkanirana pisma se ne sprejemajo in rokopiši se ne vračajo.

Izdajatelj in odgovorni urednik Štefan Godina. Lastnik konsorcij lista „Edinosti“ — Tisk tiskarne „Edinosti“, vpisane zadruge z omejenim poročtvom v Trstu, ulica Sv. Frančiška Asiškega št. 20.

Telefon uredništva in uprave št. 11-57.
Naročnina znaša: Za celo leto K 24.—
Za pol leta 12.—
za tri mesece 6.—
za nedeljsko izdajo za celo leto 5,20
za pol leta 2,60

EDINOST

Posamezne številke „Edinosti“ se prodajajo po 6 vinarjev, zastarele številke po 10 vinarjev.

Oglasi se računajo na milimetre v širokosti ene kolone. Če se oglasi tvojcevi in obrtnikov mm po 10 vin. Osmrtnice, zahvale, poslanice, oglasi denarnih zavodov mm po 20 vin.

Oglasi v tekstu lista do pet vrst K 20.— vsaka nadaljna vrsta 2.—
Mali oglasi po 4 vinarje beseda, najmanj pa 40 vinarjev.

Oglase sprejema inšerati oddelček „Edinosti“. Naročnina in reklamacije se pošiljajo upravi lista. Plačuje se izključno le upravi „Edinosti“. — Plača in toži se v Trstu.

Uprava in inšerati oddelček se nahajata v ulici Sv. Frančiška Asiškega št. 20. — Poštnoštevilni račun št. 841.652.

Zavraten, a brezuspešen napad Rusov na vzhodno skupino armade generala Pflanzera.

Srditi boji na fronti Pflanzerejeve armade. - Na višinah vzhodno Zurawna in pri Chodorowu se boji nadaljujejo. - Vsi laški napadi pri Gorici odbiti. Nemci pri Souchezu zopet osvojili vse izgubljene postojanke. - Ponesrečeni francoski napad na višinah Moze.

Z avstrijsko-ruskega bojišča.

DUNAJ, 26. (Kor.) Uradno se objavlja: 26. junija 1915 opoldne.

Vzhodna skupina armade generala Pflanzera je med Dnjestrom in Prutom vnovič odbila naval ruskih sil, ki so bile v veliki premoči. Tekom teh bojev se je sovražnik posrečilo, na enem mestu prebiti našo fronto. Prehajajoč v več vrstah ponoči v napad, je prišla najsprejeda sovražna linija, ki je bila popolnoma neoborožena in je dvignila roke v znamenje kapitulacije, vsled česar tudi ni bila obstreljevana, do naše postojanke. Neposredno pred to postojanko pa so vrgli Rusi v monturnih torbah skrite ročne granate na naše strelske järke, nakar so izvršile zadaj se nahajajoče vrste sovražnika naskok. Naša došla ojačenja so vrgla Ruse po težkem boju iz teh postojank zopet nazaj in ujela več sto mož.

Čez dan in tudi danes ponoči je sovražnik ponavljal jurše na različnih mestih fronte. Vsi ti napadi Rusov so bili odbiti ob težkih izgubah za sovražnika. Naša bojna fronta je popolnoma neizpremenjena. Posebno sta se v teh bojih odlikovala honvedski huzarski polk št. 6 in hrvaška deželna bramba.

Pred ostalo fronto armade generala Pflanzera vlada mir.

Na višinah severovzhodno Zurawna in pri Chodorowu se boji nadaljujejo. Zvezne čete so osvojile več krajev in odbile vse ruske protinapade.

Na Rusko-Poljskem so se na progi Zwichost—Sienna—Iza razvili boji.

Namestnik šefa generalnega štaba: pl. Höfer, fml.

DUNAJ, 26. (Kor.) Rusi napenjajo vse sile, da bi izvojevali na fronti ob Dnjestru kak uspeh. Armada generala Linsingena vzdržuje severno reke uspešno vse postojanke. Najmočnejši naval Rusov je bil naprjen proti Pflanzereji armadi. Po divjem bombardiranju v noči od 24. na 25. junija so prešli Rusi naslednje jutro povsod v napad, postujoč se pri tem zvišaje, da so dvignili roke, nakar so v zadnjem trenutku vrgli ročne granate in udili v našo postojanko. Po celodnevem trdovratnem boju so bili Rusi zopet vrzeni iz teh postojank, vendar pa so ponoči brezuspešno nadaljevali napad.

Z nemško-ruskega bojišča.

BERLIN, 26. (Kor.) Veliki glavni stan: 26. junija 1915:

Vzhodno bojišče. Jugozapadno Oglende (severno Przasznysza) so bile ruske postojanke zavzete z naskokom, protinapadi odbiti, nad 600 Rusov ujetih in uplenjene štiri strojne puške.

Z avstrijsko-italijanskega bojišča.

DUNAJ, 26. (Kor.) Uradno se objavlja: 26. junija 1915.

Sovražni artiljerijski ogenj na Soški fronti se nadaljuje. Več napadov na naše predmostje pri Gorici je bilo zopet odbitih ob velikih izgubah za Italijane.

Na koroškem in tirolskem mejnem ozemlju se ni zgodilo ničesar pomembnega. Namestnik šefa generalnega štaba: pl. Höfer, fml.

Z zapadnega bojišča.

DUNAJ, 26. (Kor.) Nova italijanska ofenziva proti Gorici se je zopet končala s popolnim neuspehom Italijanov.

Razne odredbe italijanske vlade.

LUGANO, 25. (Kor.) Posebna odredba italijanske vlade, ki se sklicuje na določbe z dne 16. in 30. majnika in z dne 17. junija glede sovražnih trgovskih ladij v

italijanskem teritorialnem vodovju, pravi:

Ako je sovražnik z bombardiranjem pristanišč, mest, vasi, stanovanj ali nebranih poslopij, ali z uničevanjem neoboroženih trgovskih ladij, ali s katerim drugačnim splošnim vojnim principom nasprotujočim postopanjem, oškodoval življenje in imetje italijanskih državljanov ali podanikov, zamore iste italijanska vlada odškodovati potom zaplenitve trgovskih ladij in na njih se nahajajočega blaga. Razzodba o pravomočnosti napovedanih konfiskacij, likvidacij in razdelitve izkupička se prepušča konfiskacijski komisiji.

Izjeme se določijo le za ladje in blago, kojih posestniki so pod Avstrijo spadajoči Italijani.

RIM, 25. (Kor.) Posebna odredba vlade pravi:

Po 24. maju do konca vojne izvršene prodaje, cesije in drugi prenosi imetja nepremičnih lastnin in pravic podanikov avstroogrške monarhije ali v Avstriji bivaajočih oseb, so v Italiji in v italijanskih kolonijah neveljavni. Istotako so neveljavni vse cesije blagovnih kreditov in trgovskih akcij, kakor tudi vsak akt, s katerim bi skušal kak avstrijski posestnik pravno substituirati kak drugo osebo, bodisi katerekoli narodnosti. Tekom vojne periode ne more noben podanik in nobena korporacija ali trgovska družba avstrijske monarhije, ki ima tamkaj svoj sedež, izvrševati pravna postopanja ali procese v Italiji ali v kolonijah, prepisovati ali vpisovati hipoteke. Ze ukrenjene instance ali oblastvena postopanja se preklicujejo in se zamorejo nastopiti šele po vojni.

Te določbe se ne nanašajo na avstrijske ali ogrske podanike italijanske narodnosti, ki pa morajo biti se posebno avtorizirani od ministrstva za notranje zadeve.

Z nemško-ruskega bojišča.

BERLIN, 26. (Kor.) Veliki glavni stan: 26. junija 1915:

Vzhodno bojišče. Jugozapadno Oglende (severno Przasznysza) so bile ruske postojanke zavzete z naskokom, protinapadi odbiti, nad 600 Rusov ujetih in uplenjene štiri strojne puške.

Z avstrijsko-italijanskega bojišča.

DUNAJ, 26. (Kor.) Uradno se objavlja: 26. junija 1915.

Sovražni artiljerijski ogenj na Soški fronti se nadaljuje. Več napadov na naše predmostje pri Gorici je bilo zopet odbitih ob velikih izgubah za Italijane.

Na koroškem in tirolskem mejnem ozemlju se ni zgodilo ničesar pomembnega. Namestnik šefa generalnega štaba: pl. Höfer, fml.

Z zapadnega bojišča.

DUNAJ, 26. (Kor.) Nova italijanska ofenziva proti Gorici se je zopet končala s popolnim neuspehom Italijanov.

Razne odredbe italijanske vlade.

LUGANO, 25. (Kor.) Posebna odredba italijanske vlade, ki se sklicuje na določbe z dne 16. in 30. majnika in z dne 17. junija glede sovražnih trgovskih ladij v

V Champagni, pri Souainu, smo razstrelili dele sovražne postojanke.

Na višinah Moze, zapadno Combresa, so se razbili francoski napadi skoro povsod že v našem ognju. Kjer je udri sovražnik v naše järke, je bil vržen nazaj ob velikih izgubah v bojih mož proti možu. Tekom protinapada smo zavzeli sprednjo postojanko.

Vrhovno armadno vodstvo.

Turško bojišče.

Baj za Dardanele.

CARIGRAD, 25. (Kor.) Iz glavnega stanja se poroča:

Na dardanelski fronti pri Arburnu od časa do časa obojestransko streljanje.

Pri Seddih Bahru sovražnik po bitki dne 21. junija, ko je bil vržen nazaj v prejšnjo postojanko, ni izvršil nobene resnejše akcije.

Neka turška poizvedovalna patrolja je presenetila pri Seddih Bahru sovražnika, udrla v dele njegovih strelskih jarkov, razsutila pu na uničenje sovražnika njegove strojne puške in se nato vrnila z bogatim plenom.

Na ostalih frontah ničesar bistvenega.

Črnogorski general Marinković v Petrogradu.

MOSKVA, 25. (Kor.) Kakor poroča »Ruskoje Slovo«, je prispel črnogorski general Marinković po naročilu svoje vlade v Petrograd in je bil sprejet od zunanjega ministra.

Obietnica zločinskega umora prestolonasledniške dvojice.

DUNAJ, 26. (Kor.) Wiener Abendpost« je posvetil nadvojvodi Francu Ferdinandu in njegovi soprogi, kojih obietnica smrti bo pojutrišnjem, na čelu lista članek, v katerem pravi: Kar se je pod vtiškom strašnega dogodka le slabo svitalo, je postalo od takrat gotovost. Sarajevski zločin ni bil samo dejanje zapeljanih fanatikov; sledovi zločina so kazali na jugovzhodno sovražno državo, ki je bila od močnejšega in silnejšega zlorabljana kakor kozel proti monarhiji. Centralni državi naj bi bili oropani pravice v samodoločevanju in sadov poštenega dela in naj bi prišli pod jarem sovražnika. Sramotno umorjenemu princu je svetila mrtvaška baklja kakor nobenemu smrtniku prej. Kar so habsburške armade in naša mlada vojna mornarica od takrat izvršili na velikih bojnih činih, vse to je istočasno edina, vroča zahvala princu, ki je bil duša naše armade. Pokojnik je zaupal v silo domovine in njene bodočnosti in je bil prepričan, da je ta v viharjih preizkušena armada, neskončno bogata na silah in zmoglostih, dovolj močna, da se obrani sovražnikov in da ostane nekaka zaščita pravice in npravosti v Evropi. Ta vera nadvojvode je bila v vojnih dogodkih čudovodno podkrepjena. Epeopa, ki vodi od silnega vpada ruskih milijonskih armad do zmoglaslve osvojitve galijskega glavnega mesta, vse bajno, kar smo doživeli v zadnjih mesecih, je istočasno zahvala plemenitemu pokojniku, ki ni nikdar dvomil v silo države in je storil v svojem območju vse, da bi bila država v slučaju potrebe pripravljena. Če gleda njegov duh

iz nebesnih poljan na zemljo, bo videl preporeč habsburške monarhije. Tesno zbrani okoli ljubljenege vladarja, pričakujejo narodi monarhije nove slave in nove sreče.

Odmev sarajevskega umora.

SARAJEVO, 26. (Kor.) Kot epilog k veleizdajniškemu procesu Princip in tovariši se je izvršila pred okrožnim sodiščem v Travniku danes glavna glavna razprava proti 39 srednješolcem, ki so bili kot člani v službi velesrbske propagande se nahajajoče srednješolske organizacije obtoženi zločina, oziroma pregreška motenja javnega miru in reda. 31 obtoženec je bilo obsojenih v zaporno kazen od enega meseca do treh let. Osem obtoženec je bilo oproščenih.

Akcija na korist beguncem iz južnega mejnega ozemlja.

DUNAJ, 26. (Kor.) V ministrstvu za notranje zadeve se je vršila včeraj pod predsedstvom goriškega deželnega glavarja msgr. dr. Faiduttija in v navzočnosti ministerijalnega poročevalca za oskrbo beguncev, sekcijskega svetnika Marqueta, seja pripravljalnega odbora za ustanovitev velikega, vsa južna mejna ozemlja obsegaajočega pomožnega komiteja za oskrbo beguncev.

Predsednik je naznanil, da je nadvojvodinja Marija Josipina radevolje prevzela protektorat nad uvedeno pomožno akcijo. Skupščina je sklenila, da se izreče zato nadvojvodinji najudanejša zahvala.

Pripravljalni komite izvršuje začasno svojo nalogo v dveh sekcijah, katerih ena je za Primorsko, druga pa za južno Tirolsko. Prvi načeluje deželni glavar dr. Faidutti, drugi baron Mersi kot poslušajoči predsednik, grof Sizzo-Noris pa kot njegov namestnik. Konstituirajoča glavna skupščina velikega pomožnega komiteja se bo vršila že v najkrajšem času.

Tisza v avdijenci.

DUNAJ, 26. (Kor.) Ministrski predsednik grof Tisza je bil sprejet danes od cesarja v posebni avdijenci.

Papeževa enciklika.

RIM, 25. (Kor.) »Tribuna« poroča iz zanesljivega vira, da izda papež v kratkem encikliko na katoliški svet, v kateri bo razpravljal o vprašanjih, ki so v zvezi z vojno.

Gorica.

(Dopis.)

I.

Zadnja leta so se razni večji listi v Italiji bavili z Gorico. Večji listi in uglednejši so se zavzemali za ta »slednji italijanski kraj« pod Julijskimi alpami, skušali dokazati, da je Gorica italijanska od nekdanj in refren vseh popisov je bil, da Gorica mora ostati italijanska in da je zaman ves trud Slovencev, da bi dobili kedaj Gorico v svoje roke.

Pred dvema letoma je bil v Gorici Giulio Caprin, priznan italijanski literat, in je tu predayal. Caprin si je ogledal goriško mesto in svoje utise je obelodanil v feljtonu florentinskega lista »Il Marzocco«. Omejimo se le na to, kar pravi Ca-

barev le besede. Tako torej nismo kos nalogi, ki smo si jo nadedli. Toda poizkusimo vendarle.

Miss Ana je bila visoka in vitka. Njen graciozni in prožni pas je združeval nežnost brez mršavosti in popolnoma zaobljene, brezhibne telesne oblike. Ta vitka in ravna, mladi cedri podobna postava ni potrebovala umetnih in večkrat prevarljivih pomočkov šivilje in trgovca s stezniki. Gornje truplo je kazalo divne oblike Dianinih lovskih tovaršič, kakor jih je videti izklesane v mramorju na atenskih svetiščih. To nežno in obenem krepko telo se je moralo zvijati in tresti, če se je v strastnem hrepenenju prepuščalo objemu božajoče roke.

In če je oko, ki je sledilo valovitim črtam brezhibnega trupla, prispelo do lica, je moralo z vzhvičenjem obstati na njem in misliti, da vidi pred seboj nadzemski pojav, vilo, angela. Sam ob sebi ne more verjeti in vedno — zopet in zopet motriti dražestne poteze in se kmalu ne more več obrniti od njih.

Kdo bi mogel opisati čisto, snežnobelo čelo, na katerem se je kazala inteligenca in duhovitost, krasno vzbočene obrvi, za katere se je zdela, da jih je zarisal hudo-

prin o italijanstvu Gorice. Pisal je: »Italijanstvo Gorice je geografično naravno val etničnege morja, ki izza stoletij živi v Padanski ravani in se razbija pod alpskim skalovjem.

Furlanska domovina ni izgubila tega zadnjega svojega kraja; v svojo srečo je Gorica svoj teritorij, obrnjen proti zapadu, znala obdržati furlanski in italijanski in je ostala v zvezi s Furlanijo, Benečijo, Italijo. Njena nesreča pa je, da se nahaja preblizu transalpskih narodov. . . . Dokler se more dobiti v srednjem veku vas in potem mesto Gorica, je bil goriški grad in furlansko meščanstvo pod gospodstvom onih, ki so prišli čez Alpe. . . .

Teritorij, obrnjen proti zahodu, je znala obdržati furlanski in italijanski — tako pravi Caprin. Nam se zdi, da ima Gorica malo zaslug na tem, da je teritorij ostal proti zapadu furlanski. Saj v Furlaniji nismo silili več potem, ko se je naše ljudstvo naselilo po Brdih in pustilo ravan furlanskemu ljudstvu. Kraji pod gorenji Furlaniji pa pričajo, da so bili tam Slovenci, dočim je spodnja Furlanija bila vedno furlanska, oziroma italijanska okoli Gračca, Ogleja, Červinjana. Ni pa res, da je ostala Gorica v zvezi s Furlanijo, marveč je res, da je Gorica odrezana od Furlanije in je obdana okoli in okoli od slovenske zemlje, tudi proti zapadu. O tem bomo govorili še kasneje in citirali italijanski list, ki nam podpriča to našo trditve.

Glede na sedanjo vojno z Italijo pa nam prihajajo prav besede Caprinove, da, dokler se more dobiti v srednjem veku vas in potem mesto Gorica, je bil goriški grad in furlansko meščanstvo pod gospodstvom onih, ki so prišli čez Alpe. . . . No torej, kaj pa išče sedaj Italija tod, kaj hoče pridobiti nazaj, kar je bilo njenega, kaj hoče odrešiti? Furlani so izjavili slovensko, da ne marajo pod Italijo, toliko časa so že pod Avstrijo in pod njo hočejo ostati; torej jih ni treba »reševati.« Kar je bilo »neodrešenih«, so pa že »odrešeni«, saj so bežali pred vojno pridno čez mejo, kamor jih je gnalo sree. Kar je imela »rešiti« Italija, je torej že rešeno; vse drugo hoče ostati »neodrešeno« in se sklicuje na zgodovino, ki odreka italijanskim grabljivcem vsako pravico do naših zemelj.

Za Caprinom je pisal v Gorici Domenico Oliva, sotrudnik lista »Giornale d'Italia«. V Gorici je bil pri predstavi Sem Benellijeve »Gorgone«. Ta pa je izrekel, da je Gorica »italianissima«, ali Slovani so pred durmi. Ustavil se je pri zeleniškem mostu v Solkanu in videl vse kraje, napise, obraze, tuj rod. »Zadnje hiše Gorice so prava meja italijanskega sveta: Korak dalje in zunaj si sredi ljudstva sovražnega, ki nas ne razume.«

Oliva seveda je občeval v Gorici samo z nekaterimi Italijani in tako je bil brezdvomno napačno poučen o resničnem narodnostnem stanju goriškega mesta. Ako bi živel Oliva le malo dlje časa v Gorici, bi se mogel prepričati, koliko je Gorica v resnici »italianissima« in videl bi, da ni nikjer tistih duri, pred katerimi bi stali Slovenci, marveč da so v mestu, od nekdanj že, odkar pač stoji mesto, ki nosi lepo slovensko ime Gorica.

Mož, ki se ni bal zapisati resnice o Gorici, befa vrana med italijanskimi publici-

PODLISTEK

GREŠNICE.

Roma. — Francoski spisal Xavier de Montépin

— Človeka res veseli, da ima opraviti z vami. Če potrebujete denar, veste, da plačujem a vista.

— O, saj se ne mudi.

— Omenjam to samo, če bi bilo ravno treba. Jutri tekom dopoldneva pogledam koliko bo že narejenega.

— Ljubše bi mi bilo, ko bi prišel šele po obedu, gospod grof, da presodite celoto.

— Aha! Umetniški ponos?

Roland se je posmejäl.

— Torej dobro, prepučam vam polno svobodo.

René je spremlil tapetnika do njegovega stanovanja in se potem vrnil v svojo palačo, kjer ga je pričakovala Pivoine.

V.

Miss Dudley.

Medpotogna je nakupil grof René raznovrsno svilnato in damastno blago, da

bi dal napraviti za Pivoino več oblek, in je ukazal, naj ga mu obenem s spretno šiviljo pošlje domov.

Nato je stopil k modistki, kjer je naročil več klobukov, in končno je kupil dva indijska šala, ki ju je vzal s seboj.

— Tako, draga moja, je rekel Pivoini, ko je stopil v salon, — jutri se preselite v stanovanje, ki sicer ni popolnoma vredno vas, a je vendar še precej dostojno. Za sedaj sem nekoliko poskrbel za vašo garderobo. V kratkem pride šivilja, s katero se dogovorite, kakor se vam zdi potrebno.

Pivoine je mislila, da sanja.

V trenutku, ko je hotela odgovoriti grofu, je vstopil njegov komorni sluga in mu potihoma povedal par besedi.

— Popelji jo v spalnico, — je odgovoril René. — Draga moja, zapustiti vas moram še enkrat, — je rekel potem Pivoini, — toda samo za pet minut. Saj dovolite, kaj ne?

Pivoine se je posmehljala.

Grof je smatral ta smehljaj po pravici za pritrditvev in je odšel.

V njegovi spalnici ga je pričakovala druga dama. Honny svit qui mal y pense! Ta dama ni bila nikdar njegova lju-

bimka in tudi ni bilo misliti, da bi kedaj postala.

— Miss Dudley! — je vzkliknil, ko je stopil v sobo, in potem poljubil dami roko, ki mu jo je ponudila z graciozno prijaznostjo. — Neskončno me veseli, da vas je moja srečna zvezda pripeljala danes semkaj!

— Moj poset ima sebičen namen, gospod grof, — je odgovorila miss Dudley smehljaje.

— Tem bolje! . . . S čim vam morem ustreči?

— Povem vam takoj.

Preden povemo našim ljubeznivim bralkam, kako se je razpredel nadaljni pogovor, moramo povedati najprej, kdo je bila miss Dudley.

Ana Dudley — Angležinja, kakor kaže njeno ime, toda rojena v Parizu, ki ga še nikdar ni zapustila, — je bila stara kakih osemnajst ali devetnajst let.

Da bi točno in natančno podali njeno sliko, bi potrebovali mehkih in nežnih pastelnih barev, s katerimi je Latour tako neprekosljivo risal dražestne glavice najlepših žen prošlega stoletja. Toda nemo čarovne krede slikarjeve imamo, žal, le svoje preprosto pero, in namesto

sti, pa je bil Angelo Vivante, ki je pisal: „La casa nostra fu ed è in realtà casa comune“ — skupen dom Italijanom in Slovincem. Glede preteklosti, bodočnosti in usode Gorice je rekel Vivante: »da je moč asimilacije v Gorici izbrpana in je nesposobno od strani Italijanov, odrežati Slovincem v mestu pravico domačinstva.«

Slovenskim materam!

Pod naslovom „Hrvatskim majkama“ je izdala sarajevska „Hrvatska Narodna Zajednica“ patrijotičen poziv, ki vsebuje zatega pouka o dolžnostih matere v težkih časih. Podajamo ga tu, prirejenega za naše slovenske matere.

Na vas slovenske matere naslovljamo ta poziv. Največji del odraslih moških je zapustil svoje hiše, žene in deco, matere, sestre in brate, ter so šli v boj, da branijo državo pred sovražnikom. Skoro pridojo tudi oni, ki so še ostali, in ve, slovenske matere, boste morale same prevzeti na se težko skrb, da nam rešite in ohranite slovensko ime in slovenski narod.

Težka naloga je to, zato pa je tudi dvakrat toliko častna. Mnogokrat je padala v naši minulosti taka dolžnost na naše matere in vsikdar so jo vestno izvršile.

Mnogokrat so nam bile opustošene naše vasi in mesta, ali naše matere niso obupavale, marveč so, kakor njihovi očete, moške in bratje, izvršile svojo slovensko dolžnost. In kar mi, njihovi potomci, danes, imamo na tem se imamo zahvaliti njim.

In sedaj je pršla vrsta na današnje slovenske matere, da dokažejo, da so vredne hčere, žene in sestre svojih slovenskih očetov, mož in bratov, ki se junaški bore v današnji vojni. Slovenskih mater dolžnost ne sega na bojno polje, marveč je njihova dolžnost ta, da vredno vzgoje našo slovensko deco, našo slovensko bodočnost. Zato treba, da si je vsaka slovenska mati v vesti, da je Slovenka, česar se ne sme nikjer sramovati, nikjer zatajiti, marveč izpovedovati vsikdar odkrito in jasno. Kakor zavodna Slovenka bo vzgajala svoje otroke v slovenskem duhu, govorila bo žnjimi in drugimi, prijatelji in neprijatelji, samo v slovenskem jeziku, učila jih bo, da se morajo vsikdar ponašati s slovenskim imenom in da ga ne bodo nikjer, pred nikomur in od nikogar puščale nekažnjeno žaliti in hlatiti.

Ker nam bo vsled vojne trpelo tudi gospodarstvo in bo po mnogih krajih vse uničeno, bo dolžnost naših mater velika in težka tudi v tem pogledu! Ali, naj se ne plašijo! Tudi to se bo moglo sčasoma premagati, četudi ne naskrat. Slovenska mati dela, stedi in se izogiblji vsakega nepotrebnega troška, opuščaj gladovost in zabave! Tako boš z izgledom učila tudi svojo deco. Ako boš ljubila svojo deco, in jo učila, naj se ljubi med seboj in naj to ljubezen daja tudi vsemu slovenskemu narodu, pride sloga, brez katere ni rešitve in življenja za noben narod, najmanj pa za naš slovenski!

Ako bo slovenska mati sebi in svoji deci ohranjala živo vero v Boga in lepo bodočnost svojega naroda, ako bo ohranjala neokaljen spomin na junaške svoje očete, može in brate — in ga izročala deci kot relikvijo, ohrani nam slovensko ime, narod in domovino.

Zarotite se, slovenske matere, da boste delale tako! In začnite takoj! V vas in vaših otrocih je bodočnost slovenskega naroda! Slovenske naše matere — pokazite se!

Domuče vesti.

Proslave povodom zavzetja Lvova. — Raznim tukajšnjim manifestacijam povodom zopetnega zavzetja galicijske prestolnice Lvova se je pridružila večeraj slovesna zahvalna služba božja, ki jo je v katedralni cerkvi pri Sv. Justu ob veliki asistenci celebriral škof dr. Karlin. Zahvalni službi božji so prisostvovali namestnik baron Fries-Skene, predstojniki civilnih in vojaških oblasti in državnih uradov, deželno knezi komisar mesta tržaškega, predsednica Rdečega križa baronica Lucy Fries-Skene in funkcionarji in dame Rdečega križa, zastopniki društev in korporacij, kakor tudi trgovskih in paraplovnih krogov, zelo veliko števil slovske mladine z učiteljstvom in mnogo drugega občinstva.

Tudi v izraelitskem templju se je vršila slovesna služba božja. Danes se vršilo tudi v grško-pravoslavni in v protestantski cerkvi zahvalne službe božje radi zavzetja Lvova.

Slovenska trgovska šola v Trstu. Dne 26. t. m. se je zaključil pouk v prvem in drugem tečaju „Slovenske trgovske šole“. Precej veliko število dijakov je neklasificiranih, ker niso mogli iz raznih vzrokov v zadnjem času pohajati v šolo. V jesenskem terminu bodo smeli vsi ti dijaki položiti izpit za zamujeno dobo drugega semestra. V pripravljalnem tečaju se je moral vsled pomanjkanja učnih moči ustavit pouk že meseca majnika. Zato pa se otvori s 1. julijem l. 1915. počitniški pripravljalni tečaj za vse dosedanje učence pripravljalnega tečaja in za one, ki nameravajo napraviti v jesenskem terminu sprejemni izpit za prvi letnik in ki odgovarjajo vsem ostalim zahtevam glede sprejema v prvi tečaj. Sprejemni pogoji za prvi letnik pa se glase: V prvi letnik se sprejemajo vsaj 14 let stari absolventi meščanskih in nižjih srednjih šol ter pripravljalnih tečajev na trgovskih šolah. Tisti učenci, ki ne odgovarjajo tem zahtevam predložijo razbrabe, se morajo podvreči sprejemnemu izpitu, s katerim naj dokažejo, da jim bo mogoče s pridom slediti pouku. Pri sprejemnem izpitu velja kot merilo, učni smoter

priljubljenega tečaja, kakor sledi: a) iz slovensčine: pravilno in smiselno citiranje ter ustmena obnova prečitane, kratka prosta naloga ter pravilno pisanje; b) iz računstva: štiri glavni načini računanja s celimi števili, decimalkami in ulomki; c) iz geometrije: poznavanje glavnih oblik in naukov iz planimetrije (ravnomerstva) in stereometrije (telomerstva); d) iz zemljepisja: splošen pregled delov sveta v važnejših geografskih ovrlih (vodovja in gorovja, politično in statistično), zlasti zemljepis Avstro-Ogrske; e) iz prirodopisa: poznavanje glavnih lastnosti naravnih teles iz vseh treh delov prirodopisa in poznavanje cloveškega telesa; f) iz fizike: poznavanje najvažnejših prirodnih pojavov iz mehanike, nauka o toploti, kemije in elektrike, magnetizma, optike in akustike. — Zglasi se morajo vsi oni, ki se hočejo udeležiti tečaja, 1. ali 2. julija t. l. od 9.—12. ure dop. v šolskih prostorih (ulica Stadion 21/1). Na novo vstopajoči učenci morajo prinesiti seboj rojstni list, zadnje šolsko spričevalo, spričevalo o cepljenju koz in o očeh. Redni pouk se prične 5. julija l. 1915.

— Antonija Maraspinova, ki stanuje v ul. Risorta št. 10. je prinesla ob pol eni popoldne svojo ga poltretega Henrika, ki je imel precejšnjo rano na čelu: bil je padel s stolice, na katero je bil splezal.

— Zletno Marijo Pahorjevo, je njena mati, stanujoča v ulici Carpišon št. 12, prinesla na zdravniško postajo ob šestih zvečer. U-bogo dete je imelo jako perezano desno roko: našlo je bilo kos stekla in se z istim porozalo.

Na zdravniški postaji službujoči zdravnik je vsem tem otrokom podelil slučajno primerno pomoč.

Tepena je bila. Sročil okoli sedmih je prihitela na zdravniško postajo 24letna Angela Nikolčičeva, ki je imela več prask po desni rami in po desni roki nad laktom. Povedala je, da se je sprla z nekim moškim, kateri jo je videč, da jo ne more ugnati z jezikom, naklestil in ji napravil one praske. Zdravnik ji je te praske izlečil in povil.

Igraje. Večeraj ob polidnavnejših je Lucija Colauttjeva, ki stanuje v ulici Calvola št. 6, privedla na zdravniško postajo svojega 12-letnega sina Lucijana. Ta poslednji se je namreč večeraj dopoldne lovil z nekimi svojimi sovrstniki; pri tem je pa hotel preplezati neki zid, ker je pa preveč hitel, je padel in si pri tem zlomil desno roko. Zdravnik mu je zlomljeno roko povil in potem je Lucijanovi materi svetoval, naj sina spremi v mestno bolnišnico. Ne vemo, če je Colauttjeva sledila temu nasvetu.

Padla je v omedlevo. Večeraj popoldne je šla 47letna šivilja M. Fazeničeva, ki stanuje v ulici del Solitario št. 10, po opravih preko ulice Conti, ko jo je hipoma obšla slabost. Zenica je takoj omedlela in se zgrudila na tla. Eden mimoidočih, ki so bili prihiteli k njej, je pohitel v mestno ubožnico in od tam telefoničnim putem pozval na pomoč zdravnik na zdravniške postaje. Zdravnik je prihitel na lice mesta ter je ubogel ženici najprej podelil najnujnejšo pomoč, a potem jo je dal prepeljati v mestno bolnišnico.

Izplačevanje pokojnine c. kr. penzionistom: mirovniške pristojbine, penzije državnih uradnikov in slug, vdov, prispevki za vzgojo in sirote, milostne penzije, alimentacije se bo vršilo v škofijem ordinarijatu (Via Cavana 16) in sicer:

- dne 1. julija od črke A do E skupaj z milostnimi prispevki;
dne 2. julija od črke F do I skupaj z milostnimi prispevki;
dne 3. julija od črke K do M skupaj z milostnimi prispevki;
dne 4. julija od črke N do R skupaj z milostnimi prispevki;
dne 5. julija od črke S do T skupaj z milostnimi prispevki;
dne 6. julija od črke U do Z skupaj z milostnimi prispevki;

Izplačevalo se bo de od 8 in pol do 12 dopoldne in od 3 do 6 popoldne. Za izplačilo gori navedenih pokojnin mora vsakdo prinesiti s seboj: 1. Potobnico brez koleka, potrjeno od dotičnega župnega urada in hišnega gospodarja, oziroma upravitelja; 2. dekret pokojnine, ali kak drugi dokument, na podlagi katerega dokaže pravico do pokojnine.

Dar zdravniški postaji. Baronica Paylina Sartorio je večeraj, o priliki V. obletnice smrti svojega brata barona Josipa Sartorio, v počestčenje njegovega spomina, darovala zdravniški postaji 200 kron.

Kdo ve kaj? Ivan Kranjc, v. c. in kr. oskrbovalnem magazinu (mornariško-vojni poštni urad v Pulji), prosi onega, ki kaj ve, da bi mu sp. ročil, ali je njegova soproga, Amalija Kranjčeva, ostala ob izbruhu vojne z Italijo na svojem domu v Staremselu št. 46 pri Kobaridu, po domače „pri Vancu“, ali pa je morda odšla kam in v tem slučaju: kako se glasi njen naslov?

Opuslitev poštnega urada v Rabcu. S 30. junijem t. l. se opusti c. kr. poštni in brzojavni urad v Rabcu ter dnevno dvakratna peš-pošta med poštnima uradoma v Rabcu in v Labinju. Za kraj Rabac in za svetilnik sv. Aadreja se vpeleje 1. julija t. l. na poštnem uradu v Labinju dnevno enkratna selska poštna služba.

Samomor. Večeraj zjutraj ob poludevetih je bil zdravnik z zdravniške postaje pozvan na pomoč v hišo št. 5 na Lipskem trgu, v kateri se nahajajo trgovska in navtična akademija, muzej in mestna knjižnica. Ker se ga je ob pozivu obvestilo, da gre za izredno težek slučaj, se je zdravnik nemudoma z ambulančnim vozom odpeljal v rečeno hišo. In na notranjem dvorišču, preko katerega se je hodilo v dosedanja muzej zgodovine, ga je čakal grozen prizor: na tleh je ležalo sloveško truplo, okoli istega je bila velika luža krvi, a okoli glave so bili raztreseni možgani; celo na steni nasprotnega zidu so se držali možgani. Bilo je to truplo 56 letnega Frana Cadennazza, ki je bil kakor občinski službenec nastavljen za čuvaja v mestni knjižnici. Nesrečnež je bil skočil z okna v četrtem nadstropju na dvorišče, kjer si je popolnoma zdrobil lobanjo. Seveda je bil takoj mrtev in zdravniku ni preostajalo drugo, nego, da je

konstatiral smrt. Zadnji del glave mu je bil popolnoma zdrobljen, edinoe obraz mu je bil še cel. Uslužbenec zdravniške postaje Buranello je pobral tako grozno razmesarjene in raztresene zemeljske ostanke pokojnika, ki so bili nato prenešeni v mrtvašnico pri Sv. Justu. O vzrokih, ki so nesrečnega in primerno še ne starega moža gnali v smrt, ni znano nič gotovega.

Konj ga je brnil. Večeraj popoldne ob polišestih je bil zdravnik z zdravniške postaje telefoničnim putem pozvan na pomoč v staro prsto luko. Odpeljal se je takoj tja in tam našel 64letnega voznika Josipa Stančiča, stanujočega v ulici del Molino a Vento št. 3, ki je imel na čelu velikansko rano, iz katere mu je curljala kri. Nesrečnež je bil namreč brnil konj ter mu malodane prebil čelo. Zdravnik mu je rano izpral in obvezal za silo, a potem ga je dal prepeljati v mestno bolnišnico, kjer so ga sprejeli v IV. kirurški oddelku. Mož se ves časi navedel.

Nezgodna na delu. Večeraj popoldne je prišel na zdravniško postajo 35letni uadnik Kuchlerjeve tovarne olja v Rojanu Oskar Kalčič, ki stanuje v Skorklji št. 808: imel je precejšnjo rano na levi nogi. Povedal je, da ko je šel mimo nekega stroja v tovarni, ga je prišlo neko kolo in mu tako porozalo nogo. Zdravnik mu je izpral rano in mu povezal nogo, a potem ga je dal odpeljati v mestno bolnišnico, kjer so ga sprejeli v IV. kirurški oddelku.

Pes ga je ugriznil. 28letni mehanik Ivan Olivo, stanujoč v hiši št. 300 v Skorklji, je prišel večeraj popoldne na zdravniško postajo in prosil zdravniško pomoč, da mu izleči rano, ki jo je imel na desni nogi pod kolonom. Povedal je, da ga je ugriznil neki pes. Zdravnik mu je izžgal rano in povezal nogo.

Pazite na otroke. — Večeraj, malo pred poldnem je Marija Bonolijeva, ki stanuje v hiši št. 90 na Acquedottu, prinesla na zdravniško postajo svojega komaj poldrugetnega sinka Donota. Revček je bil padel s postelje in se pri tem precej pobil na levi rami.

— Antonija Maraspinova, ki stanuje v ul. Risorta št. 10. je prinesla ob pol eni popoldne svojo ga poltretega Henrika, ki je imel precejšnjo rano na čelu: bil je padel s stolice, na katero je bil splezal.

— Zletno Marijo Pahorjevo, je njena mati, stanujoča v ulici Carpišon št. 12, prinesla na zdravniško postajo ob šestih zvečer. U-bogo dete je imelo jako perezano desno roko: našlo je bilo kos stekla in se z istim porozalo.

Na zdravniški postaji službujoči zdravnik je vsem tem otrokom podelil slučajno primerno pomoč.

Tepena je bila. Sročil okoli sedmih je prihitela na zdravniško postajo 24letna Angela Nikolčičeva, ki je imela več prask po desni rami in po desni roki nad laktom. Povedala je, da se je sprla z nekim moškim, kateri jo je videč, da jo ne more ugnati z jezikom, naklestil in ji napravil one praske. Zdravnik ji je te praske izlečil in povil.

Igraje. Večeraj ob polidnavnejših je Lucija Colauttjeva, ki stanuje v ulici Calvola št. 6, privedla na zdravniško postajo svojega 12-letnega sina Lucijana. Ta poslednji se je namreč večeraj dopoldne lovil z nekimi svojimi sovrstniki; pri tem je pa hotel preplezati neki zid, ker je pa preveč hitel, je padel in si pri tem zlomil desno roko. Zdravnik mu je zlomljeno roko povil in potem je Lucijanovi materi svetoval, naj sina spremi v mestno bolnišnico. Ne vemo, če je Colauttjeva sledila temu nasvetu.

Padla je v omedlevo. Večeraj popoldne je šla 47letna šivilja M. Fazeničeva, ki stanuje v ulici del Solitario št. 10, po opravih preko ulice Conti, ko jo je hipoma obšla slabost. Zenica je takoj omedlela in se zgrudila na tla. Eden mimoidočih, ki so bili prihiteli k njej, je pohitel v mestno ubožnico in od tam telefoničnim putem pozval na pomoč zdravnik na zdravniške postaje. Zdravnik je prihitel na lice mesta ter je ubogel ženici najprej podelil najnujnejšo pomoč, a potem jo je dal prepeljati v mestno bolnišnico.

Izpred sodišča.

Novo hlače bi bil rad imel. Evgen Stančič, 53 letni tržačan, je imel stare, zakrpane hlače, denarja v žepu nič, delati se mu pa ne ljubi. Kako torej priti do novih hlač?

Živnostenska banka, podružnica v Trstu. Glavnica in rezerve K 105,000,000. Zrebanje se vrši: 8. in 9. julija, 10. in 12. avgusta, 9. in 10. septembra ter od 8. oktobra do 6. novembra. Dobitkov 55.000 v skupnem znesku K 15,000,000. Pri Zrebanju II. c. kr. razredne loterije je zadela glavni dobiček 700.000 kron srečka, kupljena pri Živnostenski banki.

lidoč po Korzu, je videl tupatam lepo polikane hlače po trgovinah. Prišedši do trgovine izgotovljenih oblek, ki je last Adolfa Kostorisa, se je ustavil in si ogledoval v izlozbi blizu vhoda v trgovino nastavljene hlače. Kako bi prišel brez denarja do njih? „Tif, tif“ mu je skočilo po tržaško v glavo, in meninč tebinč, je začel zmerjati prodajalko omenjene trgovine Bianco Kogojev, ki se je slučajno nahajala na vratih prodajalne. Kogojeva, da se ne bi še nadalje postavljala tej tržaški „maneri“, se je umaknila v trgovino in Evgen Stančič je videč to, kot lačen volk zagrabil par hlač in hajd z njimi. A imel je smolo. Videl ga je mož postave, ki ga je aretiral, mu vzel hlače in jih izročil v trgovino, kjer so Stančiču na razpologo, seveda, če jih kupi. Za ta greh je moral siromak Stančič z zakrpanimi hlačami pred sodnika, ki mu je prisodil 4 dni zapore, da se odpočije, ker je toliko hodil po tržaškem tlaku, da bi dobil nove hlače. Sodnik: predstojnik kazenskega sodišča Zaccaria; zastopnik drž. pravdnika: avskultant Kernev.

Cene raznih žioll v Trstu.

(Dne 26. junija 1915.)

Table with 2 columns: Item name and Price. Items include Meso (goveje) sprejdeni deli, Fižol (stročji) vinarjev, Grah, Krompir, Paradižniki, Radiš, Salata, Jajca, Buče, Pesa, Koleraba, Kumare, Mleko.

V večeršnjem poročilu se je nahajala pomota pri ceni mesa in to po krivdi mesarjev, ki še vedno računajo v goldinarjih, ne pa v kronah. Navadna cena je bila torej ravno za polovico prenizka.

Vesti iz Goriške.

Kako postopajo Italijani v zasadenem ozemlju, o tem se v Gorici marsikaj pripoveduje. Tako pravijo, da, ko so prišli v Brda, so za ljudmi, ki so začeli bežati, klicali v slovenskem jeziku: Ne bežite, ne bojte se! Damo vam belega kruha. In res so jim dali nekaj belega kruha.

Ali potem so šli iskat v vsakem kraju župana in internali so navadno župana, občinskega tajnika, učitelja, duhovnika in še druge moše. V so jih zaprli v grad barona Tacco. Slovensko med Italijani govorijo beneški Slovenci, katere porablajo v to, da izprašujejo slovensko prebivalstvo in potem tolmačijo svojim predstojnikom. — Pri so italijanski kolezarji ustrelili nekega fanta, ker jim ni hotel odgovorjati na razna vprašanja. Dobili so bili tudi kaplana don Grattona ter ga vprašali razne stvari. Ker jim ni hotel odgovoriti, mu je italijanski oficir grozil z revolverjem, med tem pa so pregnale naše puške sovražnika in don Gratton je mogel zbežati na varno. Dekan čestitljiv star mož Filipič je prebival v jarku. — Pripovedujejo Furlani, kako so postopali v Slovencu pri Moši s tamkajšnjim duhovnikom Kavčičem (je sicer iz zapadnih Brd iz slovenske vasi doma, pa je italijansko govorjen), katerega so prisilili italijanski kolezarji, da je moral sestti na kolo in nekdo ga je moral voziti okoli v posmeh italijanskega vojaštva.

O narodnostnih razmerah v Goriški deželi so v Italiji čisto napačno poučeni. — Tako čujemo, da imajo na svojih zemljevidih goriški politični okraj zaznamovan za popolnoma italijanski. V resnici pa je v vsem velikem goriškem okrajnem glavarstvu samo ena občina furlanska, in še ta ne vsa; to je Ločnik. Ze ime kraja kaže, kak rod prebiva od nekjad tod. Tolminski politični okraj, ki je čisto slovenski, imajo označen za narodnostno mešan, istotako sežanski, dasi je v teh dveh okrajih le tupatam kak Italijan.

ŽIVNOSTENSKA BANKA, podružnica v Trstu, sedaj v Pragi, Panske ulice, sprejema prijave k IV. c. kr. avstrijski razredni loteriji, kakor je to razvidno iz inserata v današnji številki lista.

MALI OGLASI. se računajo po 4 stot. besedo. Mastno tiskane besede se računajo enkrat več. — Najmanjša pristojbina znaša 40 stotink.

Mleko se prodaja pri Mlekarški Zvezi, Via Geppe št. 6. 280

Štedilne družinske peči kruha itd. po K 7-20, medena obešala za zavese K 3-50, prodaja CIESCA, Trst, ul. Caserma št. 14. 29

Kupujem prazne vreče (žaklje), vsake velikosti pri po dobri cen. Anton Venica, ul. Ireno št. 4. 228

Išče se praktičnanta za zobtehniko. Ponižbe pod „Zobozdravnik“ na Ins. odd. Edinosti. 287

Odda se meblirana soba. Ulica Caserma št. 4, III. nad. desno. 288

Potrim srecem naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, da je naš ljubljni soprog in oče

Filip Pečenko

padel junaške smrti v Przemyslu. Ivanka Pečenko roj. Cernigoi, soproga. Peter Pečenko, sin Fortunata Pečenko, h. l.

Edina primorska tovarna dvokeles „TRIBUNA“ Gorica, Tržaška ul. 28 (prej pivovarna Gorup) Zaloge dvokeles šivalnih in kmetijskih strojev, gramofonov, orkestron itd. F. BATJEL Gorica, Stolna ul. 2-4 Plačuje se na obroke Ceniki franco.

Priporočljive tvrdke.

Fotografi.

Najljubši spomini so artistične fotografije na kristalu, porcelanu itd. za priveske, nagrobne kamne in slinco. — Zastopnik velikega podjetja za reprodukcijo artističnih fotografij je GIOVANNI PELIZZARI, urar, Trst, ulica Nuova št. 41 (palača Salem). 1495

Gostilne.

Obrotniško društvo v Barkovljah (blizu cerkve) toči izborna vina in postreže s fino kuhinjo. Dreherjevo pivov. — Prostorna dvorana. Senčnat vrt. Kroglišče. Cene zmerne. 2490

Mizarji.

Anton Barucca mizarjska delavnica za vsako vrstno delo. Trst ulica S. Francesco d' Assisi 2, dvorišče. 2095

Prodajalne jestvin.

Kat. vd. Mulej Trst, Piazza Ponterosso. Trgovina jestvin in kolonjalnega blaga, specializirana: pristno fajno maslo kranjske klobase in ilirske testenine. — Za oblen obisk se priporoča vdan Ivan Bidovec, vodja. 500

Papir.

Velika založba papirja za ovitke, papirne lišve, vreče, prodaja po zmernih cenah na drobno in debelo trtko GASTONE DOLLINAR, Via dei Gelsi št. 16 „ex Marangoni“. Telefon št. 27-81. (1812)

Šivilje.

Slovenska šivilja A. RIEGER TRST, Piazza della Borsa št. 3, vrata 9. — Damska krojačnica. Izdeluje vsakovrstne obleke poangleškem in francoskemu kroju, plesne obleke za poroke, bluze za gledišče itd. Cene zmerne. 430

Žganjarne.

Stara grška žganjarna odlikovana z zlato kolajno v Trstu, Via Cavana 5. Bogat izbor likerjev; grški in francoski konjak, kranjski brinjčev, kraški slivovec in briski trojnovcec in rum. Cene nizke. Izber grenčic. — Slaščice in preperečni. Grški mastici iz Šija. Filijala na vogalu Verdijevega trga ne ulice dell' Orologio. — Se priporoča Andrej Antonopulo. 430

Razni.

Skladišče rat, oken, stopnic v ul. Piccardi št. 18 je promesčenov ul. Pasquale Revoltella št. 478. 631

Prodajo all v najem se dajo razne gostilne, kavarne, mlekarne in drugi obrtni obrati hše, vile itd. Pojasnila daje Kolaršč, kavarna Corso od 9—11. 3—6 telefon št. 825 41

Čistilo za čevlje parkete in kovine. — G a z z u l i & C o m p. Via Garipano 2. Telefon 13-03. Odlikovana tržaška tovarna. 2114

Živnostenska banka, podružnica v Trstu. Glavnica in rezerve K 105,000,000. Dne 8. julija 1915 prične zrebanje IV. c. kr. avstr. razredne loterije. Cena srečk: Cela srečka K 200.—, polovica K 100.—, četrtinka K 50.—, osminka K 25.—. Prijave sprejema Živnostenska banka, podružnica Trst sedaj v Pragi, Panska ulice, kamor se naj tudi naklaže denar po pošni nakaznici.